

"Geheime liefdes"

stukken verdriet
dacht ik in steen
een beeld te geven

mijn werk brokkelt af
de dagen zijn gekrompen
handen in gepeins verzonken

ik hakte op herinneringen in
maakte een sterk begin
het is bij pogingen gebleven

liet mijn harten bloeien
maar de stenen bleven koud
er konden weer geen tranen vloeien

sleep mijn puin
naar de ravijnen die we zochten
voor geheime liefdes die niet mochten

zal de hellingen vervlakken
profielen maak ik klein
er zal voor mij geen berg meer zijn

wil melker
16/07/2009
www.wilmelkerrafels.deds.nl

© juli 2009, wil melker, BasicPublishing.nl